

V

(Øvrige meddelelser)

RETSLIGE PROCEDURER

DOMSTOLEN

Domstolens dom (Fjerde Afdeling) af 28. maj 2020 — Syndyk Masy Upadłości ECO-WIND Construction S.A. w upadłości tidligere ECO-WIND Construction S.A. mod Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Kielcach (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Wojewódzki Sąd Administracyjny w Kielcach — Polen)

(Sag C-727/17) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse – direktiv (EU) 2015/1535 – tekniske standarder og forskrifter – indenergigeneratorer – direktiv 2006/123/EF – begrebet »tjenesteydelse« – miljø – direktiv 2009/28/EF – fremme af anvendelsen af energi fra vedvarende energikilder – bindende nationale overordnede mål – national regel om godkendelsesprocedurer, der finder anvendelse på anlæg til produktion af elektricitet fra vedvarende energikilder – forholdsmæssighed – en medlemsstats lovgivning, der fastsætter begrænsninger angående opstillingen af vindmøller)

(2020/C 255/02)

Processprog: polsk

Den forelæggende ret

Wojewódzki Sąd Administracyjny w Kielcach

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Syndyk Masy Upadłości ECO-WIND Construction S.A. w upadłości, tidligere ECO-WIND Construction S.A.

Sagsøgt: Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Kielcach

Konklusion

- 1) Artikel 1, stk. 1, litra f), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2015/1535 af 9. september 2015 om en informationsprocedure med hensyn til tekniske forskrifter samt forskrifter for informationssamfundets tjenester skal fortolkes således, at kravet om, at opstillingen af en vindmølle er underlagt betingelsen om en minimumsafstand mellem denne og ejendomme, der anvendes til beboelse, ikke udgør en teknisk forskrift, hvorom der skal gives meddelelse i henhold til dette direktivs artikel 5, for så vidt som dette krav ikke fører til rent marginale former for anvendelse af vindenergigeneratorer, hvilket det påhviler den forelæggende ret at efterprøve.
- 2) Artikel 15, stk. 2, litra a), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/123/EF af 12. december 2006 om tjenesteydelser i det indre marked skal fortolkes således, at en national lovgivning, der gør opstillingen af en vindmølle betinget af overholdelsen af en minimumsafstand mellem denne og ejendomme, der anvendes til beboelse, ikke er omfattet af regler, som underkaster adgangen til at optage eller udøve servicevirksomhed en territorial begrænsning, navnlig i form af begrænsninger med hensyn til en minimumsafstand mellem tjenesteyderne, som medlemsstaterne i henhold til dette direktivs artikel 15, stk. 7, skal give Europa-Kommissionen meddelelse om.

- 3) Artikel 3, stk. 1, første afsnit, og artikel 13, stk. 1, første afsnit, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/28/EF af 23. april 2009 om fremme af anvendelsen af energi fra vedvarende energikilder og om ændring og senere ophævelse af direktiv 2001/77/EF og 2003/30/EF, som ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2015/1513 af 9. september 2015, skal fortolkes således, at disse bestemmelser ikke er til hinder for en lovgivning, der gør opstillingen af en vindmølle betinget af overholdelsen af en minimumsafstand mellem denne og ejendomme, der anvendes til beboelse, for så vidt som denne lovgivning er nødvendig og forholdsmæssig med hensyn til den pågældende medlemsstats bindende nationale overordnede mål, hvilket det tilkommer den forelæggende ret at efterprøve.

(¹) EUT C 134 af 16.4.2018.

**Domstolens dom (Første Afdeling) af 28. maj 2020 — IL m.fl. mod Land Nordrhein-Westfalen
(anmodning om præjudiciel afgørelse fra Bundesverwaltungsgericht — Tyskland)**

(Sag C-535/18) (¹)

(Præjudiciel forelæggelse – miljø – Århuskonventionen – direktiv 2011/92/EU – vurdering af visse projekters indvirkning på miljøet – offentlig deltagelse i beslutningsprocesser – uregelmæssigheder i forbindelse med tilladelsesproceduren for et projekt – adgang til prøvelse – begrænsninger i henhold til national lovgivning – direktiv 2000/60/EF – Den Europæiske Unions vandpolitiske foranstaltninger – forringelse af en grundvandsforekomst – regler for vurdering – privatpersoners ret til at vedtage foranstaltninger med henblik på at forebygge forurening – søgsmålskompetence ved de nationale domstole)

(2020/C 255/03)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Bundesverwaltungsgericht

Parter i hovedsagen

Sagsøgere: IL, JK, KJ, LI, NG, MH, OF, PE, RC og SB, som arvinger efter QD, TA, UZ, VY og WX

Sagsøgt: Land Nordrhein-Westfalen

Konklusion

- 1) Artikel 11, stk. 1, litra b), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/92/EU af 13. december 2011 om vurdering af visse offentlige og private projekters indvirkning på miljøet skal fortolkes således, at bestemmelsen tillader medlemsstaterne at fastsætte, at når en processuel fejl, som afgørelsen om tilladelse til et projekt er behæftet med, ikke er af en sådan art, at den kan ændre indholdet af denne afgørelse, kan en påstand om annullation af denne afgørelse alene antages til realitetsbehandling, såfremt den pågældende uregelmæssighed har frataget sagsøgeren dennes ret til at deltage i den beslutningsproces på miljøområdet, som er sikret ved direktivets artikel 6.
- 2) Artikel 4 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/60/EF af 23. oktober 2000 om fastlæggelse af en ramme for Fællesskabets vandpolitiske foranstaltninger skal fortolkes således, at den er til hinder for, at den kompetente myndigheds kontrol med overholdelsen af de i artiklen fastsatte forpligtelser, herunder forpligtelsen til at forebygge forringelse af tilstanden for de vandområder — såvel overfladevand som grundvand — der berøres af et projekt, først kan finde sted, efter at der er givet tilladelse til projektet.

Artikel 6 i direktiv 2011/92 skal fortolkes således, at de oplysninger, der skal stilles til rådighed for offentligheden under tilladelsesproceduren for et projekt, skal omfatte de data, der er nødvendige for at vurdere projektets indvirkning på vandmiljøet, henset til de kriterier og forpligtelser, der navnlig er fastsat i artikel 4, stk. 1, i direktiv 2000/60.